

322

Ὁμολογία

178^v

/ Ἐβγαλμένο

/ — Ἐπειδὴ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀφέντη Τζαπατάκη ν' ἀναστρέψη τὰ τορνέσια τοῦ ἄνωθεν σπιτιοῦ ὅπου ἐ / πούλησεν τοῦ ἀφέντη τοῦ πατέραν του ὁμολογᾷ ὁ αὐτὸς ἀφέντης Τζανμπατάκης πὼς τὰ ἔλα / βε. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τὸ στερεώνει καὶ ἰδιοχείρως του καὶ δὲν ἔχειν νὰ κάμη πλέα στὸ σπῖτιν.

/ — Τζαπατῆς Παρότζης στέργω καὶ βεβαιώνω τ' ἄνωθε

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

323*

Μαρτυρία

φ. 179^r

/ Ἐνουλάρασιν ἐτοῦτον καὶ ἐκάμασιν τὸ ὀπισθεν.

Φ. 183.

/ [+] Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Μαγίου 8/ ἐπειδὴ καὶ νὰ εὕρισκούντονε κά / ποια διαφορὰ ἀπάνω εἰς τὸ πρᾶμα ὅπου ἔχειν ὁ εὐγενὴς ἀφέντης Γεωργάκης Τάγαρης εἰς τὴν / ντοποθεσίᾳ τῶν Ἐγγαριῶν εἰς τὸ μέρος τῶν Μπεραμάτων λεγόμενο Ποταμίδες ἀπὸ μέρος τῆς ἀρχόντι / σσᾶς του καὶ ἀπὸ ἀγοράν του ὅπου ἔχειν ἀπὸ τῆς Ζαμπέτας τῆς θυγατέρας τοῦ ποτὲ Σταμάτην Πασα / γενίτην καὶ ἀπὸ μισὲρ Φραντζέσκον Βαπτισμένο καὶ ἔχει τα τὴν σήνμερον ὅλα ἓνα, ἀπὸ τὸ ὁποῖο πρᾶ / μα κατεβαίνοντας ὁ ποταμὸς πρὸ καιροῦ περασμένου πηγαίνοντας τὸν μπόρον τοῦ ἡγίου τὴν στράνταν / του τὴν καθολικὴ καὶ πάγαινε ἀπόξων ἀπὸ τὸν τράφον τοῦ πραμάτου τοῦ ποτὲ Σταμάτην Φλώριου καὶ με καιρὸν ἐ / μεταθέτησεν ὁ αὐτὸς ποταμὸς καὶ ἔκοψεν ἀπὸ τὸ ἄνωθεν πρᾶμα τοῦ ἄνωθεν Τάγαρην καὶ ἐπόμεινε εἰς τὸ / μέρος τοῦ Σταμάτην τοῦ Φλώριου τοῦ πραμάτου καὶ ὅχι μόνου ἀπὸ τὸν Τάγαρη τὸ πρᾶμα ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ποτὲ / Διασίτην τοῦ πραμάτου ὅπου ἔχου τὰ παιδίαν του / τὴν σήμε / ρον / καὶ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τῆς κυρίας τῆς Ὑψηλοτέρας τοῦ πραμά / του καὶ ὡς λέσιν οἱ κάτωθεν μάρτυρες καὶ ὡς φαίνονται τὴν σήνμερον τὰ ἔβαλε ὁ κύρ Ἰάκωβος Ντεγαῖτας μέσα / εἰς τὸ

* Ὁλόκληρο τὸ κείμενο τῆς πράξης εἶναι διαγραμμένο μετρεῖς κάθετες εὐθεῖες.

ἄνωθεν πρᾶμα τοῦ Φλίου ὅπου εἶναι πεθερός του καὶ κουμαντάρει αὐτὸς τὴν σήμε-
ρον διατὶ εἶναι / ἀπὸ πουργὴν τῆς γυναίκας του. Λοιπὸν ὡς λέγειν ὁ ἀφέντης ὁ
Τάγαρης τοῦ τόπε τοῦ αὐτοῦ Ντεγαῖτα διὰ ποί / α ἀφορμὴν βάνει τὰ ξένα πράματα
εἰς τὸ πρᾶμαν του ὅπου ὁ ποταμὸς τῶν τᾶκοψε καὶ πάλι διὰ πᾶ / σαν καιρὸν μέλλει
νὰ πᾶνε εἰς τὸν τόπον τος ὁ δὲ Ἰάκωβος ὁ αὐτὸς Ντεγαῖτας τὸ ἐκτυπᾶ εἰς τὸν κουφὸ
/ τῶρι πάλιν εἰς τὸν καιρὸν ἐτοῦτον ἐκατέβην ὁ ποταμὸς ἀπὸ τὴν ἀπάνω μεριά τοῦ
πραμάτου τοῦ ἄνωθεν Τάγα / ρην / καὶ πάγει τὴν / ἄλλη μεριά / καὶ ἔκαμέν του
πολλὴ ζημία καὶ ἔφαγέν του πολὺ πρᾶμα καὶ ἀπὸ τὸν μπρῶτον πόρον ἡγου τὴν
στράτα ὅπου / ἐπήγαινε πρωτύτερον ἀπὸ κεῖ ἀπὸ τὸν πρᾶμα τοῦ Ντεγαῖτα ἐπόμενε
ἄνυδρον καὶ δὲν τρέχει πλέο / ποταμὸς ὅμως θεωρώντας ὁ ἄνωθεν Τάγαρης τὸ
πρᾶμα του καὶ τὰ ποσσέσαν του ὅπου τοῦ εἶχεν κομμένα / ὁ ποταμὸς καὶ ἔχει τοῦ τα
παρμένα ὁ Ντεγαῖτας ἀπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτά / ριον καὶ τὸν
μισέρ Φραντζέσκον Βαπτισμένο ἀπὸ τὴ χώρα καὶ ἦλθαμε ἐδῶ εἰς τὲς Ἐνγγαρές
εἰς τὴν Ἑχα / ψιν καὶ ἔκραξεν τὸν κύρ Δημήτρη Πελεκάνο καὶ τὸν ἀδελφόν του
τὸν κύρ Ἀντώνιο Πελεκάνο καὶ ἐπήγα / με εἰς τὸν Τίμιον Πρόδρομον εἰς τὸν μο-
ναστήριν τῶν ἀφεντῶν τῶν ἱερομονάχων τοῦ ποτὲ Λαμπρια / νοῦ καὶ εἶπε ὁ ἄνωθεν
Τάγαρης τοῦ ἀφέντη ἱερομονάχου τοῦ γέροντα τοῦ παπᾶ κύρ Μακάριου ὅτι νὰ /
βάλῃ μίαν ἐντολὴ ἡγου ἓνα ἀφορεσμὸν ὁμπρὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς ἄνωθεν Πελεκάνους
καὶ εἰς τοῦ μισέρ Φραν / τζέσκου ὅτι νὰ μαρτυρήσουν τὴν ἀλήθεια καὶ νὰ μὴ κά-
μου φιλοπροσωπία παρὰ νὰ μαρτυρήσουν τὴν ἀ / λήθεια καὶ νὰ ποῦσιν ἀπὸ ποῦ
ἐπήγαινε πρῶτα ὁ ποταμὸς καὶ ἀπὸ ποῦ ἦτονε ἡ παλαιὰ στράταν ὡσὰν κα / λὰ εἶναι
παλοὶ ἄνθρωποι καὶ ξέρου τὸν ντόπο ἐκεῖν πῶς ἦτονε πάντα καὶ μάλιστα καὶ ὁ μισέρ
Φραντζέσκος / ὅπου ἐπούλησεν ἀπὸ κεῖνο τὸ πρᾶμα κομμάτιν τοῦ Τάγαρην ποὺ
τᾶχασιν ἀπὸ γονικάν τος καὶ ξέρειν / πῶς ἐπήγαινε τὸ πρᾶμα. Λοιπὸν ἐπήγαμε
ἀπάνω εἰς τὰ αὐτὰ πράματα ἐγὼ ὁ ὑπογράφοντας / καὶ ὁ ἄνωθεν Τάγαρης καὶ οἱ
Πελεκάνηδες καὶ ὁ μισέρ Φραντζέσκος καὶ ἤλαχεν καὶ ὁ μισέρ Σταμάτης ὁ Ντα-
ρόδος / καὶ ἦρθεν καὶ αὐτὸς καὶ ἐπήγαμε καὶ ἐσταμάτησαν οἱ αὐτοὶν Πελεκά-
νηδες καὶ ὁ μισέρ Φραντζέσκος καὶ ἐδείξα / σιν τὰ σημάδια καθὼς ἐκατέβαινε
πρῶτα ὁ ποταμὸς ἀπὸ τὰ περάματα ποῦναι οἱ πέτρες ποὺ τᾶχασιν / ὄντας ἤτρεχε
ὁ ποταμὸς καὶ ἐπατοῦσαν καὶ ἐπερνοῦσαν ἀντίπερα ἀπὸ κεῖ νᾶρθην κάτω τοῦ Ντε-
γαῖτα τὸ / πρᾶμα νᾶβγη νὰ ξεσπουράρη ἀντίπερα τοῦ πραμάτου τῆς Ὑψηλοτέρας
καθὼς φαίνεται τὸ σύρμα τοῦ πα / λαιοῦ ποταμοῦ ποὺ ἐπέρνα ἀπὸ κεῖ καὶ τὰ παρα-
βγάλματα ὅπου ἤβαλε ὁ Ντεγαῖτας τρεῖς πάρτες εἶναι ἡ μία / τοῦ πραμάτου τοῦ
Τάγαρη καὶ ἡ ἄλλη τοῦ ποτὲ Διασίτη τοῦ πραμάτου ἀπὸ τὴν ἀλυγαριὰ ποὺ εἶναι
κοντὰ στὸν τρά / φο ποὺ τρέχει ὁ ποταμὸς ἀπόζων ἕως τὴν ἄλλη ἀλυγαριὰ ποὺ
ἔρχεται εἰς τὸ παλαιὸν σύρμα τοῦ ποταμοῦ καὶ τὸ κάτω / κομμάτι πάλι ἦτον τοῦ

χωραφιοῦ τῆς Ὑψηλοτέρας ἢ δὲ στράτα ἢ παλαιὰ λέσιν πῶς κατεβαίνοντας ἅ / πόξων
ἀπὸ τὸ καντούνι τοῦ πραιμάτου τοῦ Διασίντην ἤρχούντονε ἀντίπερα στὸν τράφον ποῦ
ἔχει τῶρι / φραμένα ὁ Ντεγαίτας ποῦ εἶναι μιὰ ἀλυγαριὰ καὶ ἐπήγαινε ἴσια πέρα
καὶ ἤβγαινε εἰς τὸ πέραμα / ποῦ εἶναι οἱ πέτρες τὸ πέραμα. Οὕτως ἐμαρτύρησαν
οἱ ἄνωθεν εἰς φόβον Θεοῦ καὶ εἰς ψυχὴν τος καὶ μὰ τὸν ἀφορες / μὲν ὅπου ἐγροική-
τασιν οὕτως ἐμαρτύρησαν καὶ τὰ ἐξῆς —

/ — Φραντζίσκος Βαπτισμένος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε ++

/ — Σταμάτης Ταρόδος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθες καὶ ὑπὸ παρακαλίας Ἀτώνη / Πελε-
κάνου καὶ Δημήτρη Πελεκάνου ἔγραψα διὰ λόγου τος / [[καὶ μαρ]] πῶς μαρτυ-
ριοῦσι ὡς ἄνωθε — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα*.

324

Μαρτυρία

φ. 179^v

/ Ἐβγαλμένη

/ Φ 183 Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ Μαγίου 8/ ἐν ντῇ
τοποθεσίᾳ [.....]

/ + Ἔστοντας καὶ νὰ ζητᾷ ὡς λέγειν ὁ εὐγενὴς ἀφέντης Γεωργάκης Τάγαρης
ἀπὸ τὸν Ἰάκω[βο] / Ντεγαίτα μερικὸν πρᾶμα ὅπου ἀπὸ πολλοὺς χρόνους εἶχεν το
πάρεῖ ὁ ποταμὸς / τὸ πρᾶμα του / πόχει στὰ / Περάματα / νὰ τὸ ρίζην ἀπόξων
εἰσὲ ἄλλο πρᾶμα ὅπου ἔχει ἐκεῖ κοντὰ ὁ αὐτὸς Ἰάκωβος καὶ ἔτζι ὡς λέγειν ὁ Τά-
γαρης πῶς τῶβαλε ὁ Ντεγαίτας εἰς τὸ αὐτόν του πρᾶμα καὶ ὁ / Τάγαρης ὡς λέγει
νὰ τοῦ τὸ ἐζήτα καὶ αὐτὸς τοῦ ἔλεγεν πῶς δὲν κρατεῖν κανενὸς ζέ / νο πρᾶμα τώρα
τὴν σήμερον ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον / καὶ ἐπήγαμε εἰς τὲς
Ἐγγαρὲς καὶ ἔβαλε καὶ ἐκάμασιν ἀφορεσμὸν ὅποιος κατέχειν / πῶς ἦτανε τὰ
πράματα πριχοῦ τὰ κόψειν ὁ ποταμὸς νὰ ὁμολογήσῃν τὴν κα / θαρὰ ἀλήθεια. Λοιπὸ
διὰ νὰ λείψουσιν ἀπὸ τὸν ἀφορεσμὸν ἐκεῖ παρρησία ἐπρό / βαλε ὁ μισὲρ Φραντζέσκος
Βαπτισμένος καὶ κύρ Δημήτρη Πελεκάνος καὶ κύρ Ἀν / τώνης Πελεκάνος καὶ
ὁμολόγησαν καὶ οἱ τρεῖς καὶ λέσιν ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν τος καὶ / γιὰ τὴ δίκαια
κρίσιν τοῦ Θεοῦ πῶς ἢ Στράτα ἢ Κουμούννα ἦτανε ἴσια ὡς καθὼς / κατεβαίνει

* Στὸ ἀριστερὸ περιθώριον ἀναγράφεται: / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα / .

